

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Leszek Bosek

w sprawie ze skargi M. J.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn.
akt I ZO 60/23,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 14 marca 2024 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarżący M. J., reprezentowany przez adw. A. N., złożył skargę na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, wnosząc o: stwierdzenie przewlekłości postępowania przed Sądem Najwyższym w postępowaniu I ZPU 4/22 i I ZO 60/23 „w zakresie nie nadania biegu zażaleniu na postanowienie z dnia 4 stycznia 2024 r.”, zasądzenie „od organu na rzecz strony kwoty jaką Sąd procedując w sprawie skargi uzna za uzasadnioną w celach prewencyjnych lecz nie mniej niż 6.000 zł” oraz zasądzenie „kosztów zastępstwa prawnego” (pisownia oryginalna).

Jednocześnie skarżący wniósł o zwolnienie od kosztów sądowych, a także złożył wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego.

W uzasadnieniu wskazał, że strona złożyła pismo procesowe, któremu nie nadano biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725) nie przewidują możliwości wniesienia skargi na przewlekłość w postępowaniu wpadkowym. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego taka skarga podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 6 września 2023 r., I NSP 115/23; z 12 marca 2019 r., I NSP 100/18; 1 marca 2018 r., III SPP 10/18; z 13 listopada 2014 r., III SPP 227/14).

W niniejszej sprawie skarga wniesiona przez M.J. dotyczy postępowania incydentalnego przed Sądem Najwyższym w sprawie I ZO 60/23. Z tego powodu przedmiotowa skarga jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu.

Konsekwencją niedopuszczalności skargi na przewlekłość jest bezprzedmiotowość postępowania w przedmiocie zwolnienia skarżącego od kosztów sądowych (odpowiednio art. 126² § 2 k.p.c.) oraz badania abstrakcyjnego wniosku skarżącego o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego (zob. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 26 lipca 2019 r., I NOZP 1/19).

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[SOP]

[a!]

